

2. परच्छन्द (wie eben) adj. vom Willen eines Andern abhängig HAL. 2, 186.

परच्छन्दवत् (von 1. परच्छन्द) adj. dass. H. 356.

परच्छिन्न (पर + छिन्न) n. eines Andern Gebrechen, — Blösse Spr. 799.

परञ्ज (पर + ज्ञ) adj. subst. fremd, ein Fremder MBh. 2, 1737.

परञ्जन (पर + ज्ञन) m. Fremder (Gegens. स्वञ्जन) M. 11, 9. Spr. 1125, v. 1.

परञ्जन्मिक (von पर + जन्मन्) adj. auf das jenseitige Leben bezüglich VJUP. 80.

परज्ञात (पर + ज्ञात) adj. = पैरहित von einem Andern ernährt (!); subst. Diener AK. 2, 10, 18. H. 361. HAL. 2, 196. Bezeichnete urspr. wohl nur einen Fremden. — Vgl. पराचित.

परज्ञित v. l. für परज्ञात AK. 2, 10, 18.

परञ्ज 1) m. a) Oelpresse. — b) Schaum. — c) Klänge H. an. 3, 147. MBh. 6, 25. — d) Schwert. — 2) f. झा der Schall der Instrumente an einem Feste. — 3) n. Indra's Schwert ञाडार्थाक. bei WILS. — Vgl. पराञ्ज.

परञ्जन m. Bein. Varuṇa's H. 188. परञ्जप TRiK. 1, 1, 75. परञ्जय (den Feind bestiegend) ÇKDh. u. WILS. nach derselben Aut.

परण 1) adj. (von 2. पर) übersetzend; s. ञरिञ्च. — 2) n. a) das Durchlesen, falsche Form für पराण HARIV. 16173. — b) N. pr. einer Stadt Verz. d. Oxf. H. No. 285.

परतपोष (परतस् + पोष) adj. von Andern seine Nahrung erhaltend: देह BHĀG. P. 3, 33, 28.

परतङ्गण (पर + तङ्ग) m. pl. N. pr. eines Volkes MBh. 2, 1859. 6, 372 (VP. 193). 2033.

1. परतत्त्व (पर + तत्त्व) n. die Regel —, die Norm —, das Ritual für eine andere heilige Handlung KĀTJ. Ça. 6, 10, 28.

2. परतत्त्व (wie eben) adj. f. झा von einem Andern abhängig, einem Andern gehorchend (Gegens. स्वतत्त्व) AK. 3, 1, 16. H. 356. HAL. 2, 186. MBh. 13, 15. Suçr. 1, 44, 10. 313, 14. SĀMĀHJAK. 10. KĀM. NĪTIS. 11, 27. PRAB. 37, 4. WASSILJEW 291 u. s. w. प्रतिज्ञा° KATHĀS. 26, 189. कुटिलश्च-श्च° 29, 74. °तत्त्वकृत KULL. zu M. 8, 82. nom. abstr. °तत्त्वता f.: गुरु° SĀH. D. 20, 20.

परतर्किक m. Bettler VARĀH. BRH. S. 67, 41. °तर्किक v. l. — Vgl. तर्किक.

परतस् (von पर) adv. P. 5, 3, 29. 1) vertritt einfach den abl. von पर, z. B. परतो ऽपि परश्चासि du bist höher als der (das) Höchste KUMĀRAS. 2, 14. R. 6, 102, 28. स्वकात्परतो वा — गेहात् aus seinem oder aus einem fremden Hause BHĀG. P. 1, 13, 25. स्वकृत् परतो ऽपि वा oder durch einen Andern 3, 30, 26. परतो सिद्ध: im Gegens. zu स्वतो सिद्ध: VJUP. 110. यशस्तु रक्ष्यं परतस् vor dem Feinde RAGH. 3, 48. — 2) weiter fort, darauf HARIV. 5213. RV. PRĀT. 18, 23. नाशक्रोत्परतो वक्तुम् R. GORR. 2, 15, 5. VARĀH. BRH. S. 8, 39. मया तावन्नीतिब्रीडनिर्वापणं कृतम्। परतस्त्वैवपर्यायायतम् PAÑĀT. 85, 17. hinterdrein: सनि परत: wenn सन् folgt Schol. zu P. 2, 4, 48. hoch oben (der Würde nach): स परतो नामास्तु RĪĀ-TAR. 3, 492. mit einem vorangehenden abl. nach (zeitlich): विवाहात्परत: KĀTJ. in MIT. 228, 1. JĀĒN. 2, 173. MBh. 2, 831. VARĀH. BRH. S. 11, 7. 89, 1. BHĀG. P. 1, 13, 54. PAÑĀT. V, 47. über (der Macht. der Würde, dem Range nach): बुद्धे: परतस्तु म: BHĀG. 3, 42. KĀM. NĪTIS. 3, 61.

परतापन (पर + ता°) m. N. pr. eines Marut (die Feinde peinigend) HARIV. 11547.

परतीर्थिक (पर + ती°) m. wie es scheint Bez. des Brahmanen (vgl. तीर्थिक) LALIT. 396.

परत्र (von पर) adv. 1) jenseits, in jener Welt M. 3, 275. 4, 193. 5, 166. 8, 127. 11, 28. MBh. 6, 5682. R. 2, 42, 8. RAGH. 1, 69. KUMĀRAS. 4, 37. VARĀH. BRH. S. 59, 18. HIT. I, 133. PAÑĀT. 34, 10. In der Stelle ध्रुवो ज्यो मे नित्यं स्यात्परत्राय शुभा गति: MBh. 13, 7688 ist wohl परत्र च zu lesen. परत्रभीत um das Jenseits besorgt KĀTJ. in MIT. ÇKDh. — 2) weiter unten, in der Folge (in einem Buche) DURGA. zu VOP. 2, 45.

परत्वं (wie eben) n. 1) das Fernsein KAṆĀDA 1, 6. TARKAS. 3. 16. BRĀH. 3, 85. 120. 121. — 2) das Hinterdreinfolgen, Nachfolgen Schol. zu P. 1, 2, 9. प्रत्यय° Schol. zu P. 1, 1, 47. — 3) das vorzüglicher -Sein: केचिच्छिवं परत्वेन प्राहुर्विश्वं तथापरे VĀJU-P. in Verz. d. Oxf. H. 86, b, 18. प्रकृतीनां (= abl.) परत्वेन MBh. 13, 592. ज्ञातिपरत्वं nom. abstr. von ज्ञातिपर wobei das Genus obensteht, auf das Genus Bezug habend KAP. 1, 155. — 4) nom. abstr. von पर in der Bed. von पर्यत् TS. 3, 3, 6, 1.

परदार (पर + दार) m. pl. eines Andern Ehefrau M. 3, 174. 4, 134. 8, 352. 11, 176. R. 5, 14, 56. 57. VARĀH. BRH. S. 101, 2. LAGHUG. 9, 6. — Vgl. पारदारिक.

परदारिक KĀC. zu P. 5, 2, 92 fehlerhaft für पारदारिक.

परदारिन् (von परदार) adj. mit eines andern Weibe Ehebruch treibend R. 3, 57, 20.

परदेवता (पर + दे°) f. die höchste Gottheit BHĀG. P. 5, 1, 39. 8, 9, 18. भगवत्° 5, 2, 7.

परदेश (पर + देश) m. die Fremde, das Ausland, des Feindes Land (Gegens. स्वदेश) VARĀH. BRH. S. 3, 13. 66, 10. 104, 39. KATHĀS. 34, 198. 201. PAÑĀT. I, 20. 364. HIT. III, 76.

परधर्म (पर + धर्म) m. die Pflichten —, pflichtmässigen Beschäftigungen eines Andern, einer anderen Kaste M. 10, 97. BHĀG. P. 7, 15, 13.

परनिपात s. u. निपात 3.

परनिर्मितवशवर्तिन् adj. dem Willen (वश) der durch Andere (पर) Umgewandelten (निर्मित) folgend (वर्तिन्); m. Bez. einer Klasse von Göttern bei den Buddhisten VJUP. 82. LALIT. ed. Calc. 49, 4. 52, 7. 68, 4. 71, 5 u. s. w. BURN. Intr. 202. 607 (ceux qui disposent à leur gré des formes qu'ont revêtues les autres). KÖPPEN I, 253. 260.

परतप (परम्, acc. von पर, + तप) 1) adj. den Feind peinigend, Beiw. von Helden P. 3, 2, 39. N. 10, 19. Hip. 3, 6. BHĀG. 4, 2. MBh. 13, 390. R. 1, 52, 9. 2, 31, 35. RAGH. 15, 7. — 2) m. N. pr. eines der Söhne des Manu TĀMASA HARIV. 429. eines Fürsten von Magadha RAGH. 6, 21.

परपत्न (पर + पत्न) m. 1) die Partei des Feindes, Gegners u. s. w. s. u. पत्न. — 2) N. pr. eines Sohnes ANU's VP. 444, N. 2.

परपत्नी (पर + पत्नी) f. die Frau eines Andern; eines Fremden M. 2, 129. परपत्नी तवास्मि KATHĀS. 34, 3.

परपद (पर + पद) n. die höchste Stellung, die letzte Erlösung MAHĀN. in ÇKDh.

परपाक (पर + पाक) m. eines Fremden Mahl, der Mittagstisch eines